

Kính thưa Thầy và các Thầy Cô!

Chúng con xin phép chia sẻ một số nội dung chính mà chúng con ghi chép trong bài Thầy Vọng Tây giảng từ 4h50' đến 6h00' sáng thứ Sáu ngày 05/11/2021.

NỘI DUNG HỌC TẬP ĐỀ TÀI 695

“CHÂN VỌNG KHÔNG BIẾT, THIỆN ÁC KHÔNG PHÂN”

“*Chân vọng không biết, thiện ác không phân*” có nghĩa là chúng ta không phân biệt được rõ ràng chân và vọng, thiện và ác. Có khi chúng ta tưởng mình đang làm thiện nhưng lại là làm ác. Hòa Thượng nói: “**Chúng sanh thời nay thích nghe gạt, không thích nghe khuyên**”. Lời khuyên chân thành, chân thật thì họ không nghe, lời giả dối thì họ lại nghe. Đây là vấn nạn rất lớn đối với người học Phật thời hiện đại.

Trong điển tích xưa, có một vị đến nghe pháp nhưng làm gì cũng bị Hòa Thượng mắng, đến mức đuổi luôn, không cho nghe. Cuối cùng, vị đó phải tá túc ở miếu bên ngoài. Hàng ngày khi Hòa Thượng giảng thì vị đó núp ngoài cửa sổ để nghe. Tới ngày truyền pháp thì Hòa Thượng nói: “*Bảo người đang ở ngoài cửa sổ vào đây!*”. Hòa Thượng đã truyền pháp cho chính người đó.

Chúng ta ngày nay chỉ bị mắng một chút đã thối tâm. Ngài Liên Trì đức cao trọng vọng, đã trải qua một chặng đường dài, cung kính ba bước lạy một lạy để bái kiến Ngài Biện Dung cầu Pháp. Mọi người tưởng Ngài Biện Dung sẽ ân cần dạy bảo, truyền trao Đại Pháp cho Ngài Liên Trì bởi vì Ngài quá thành khẩn. Ngài Biện Dung nói: “*Này thanh niên kia, đời này kiếp này đừng để danh lợi hại chết!*”. Ngài Liên Trì nghe lời dạy bảo thì như sét đánh ngang tai, chấn động tâm can. Những người khác thì cho rằng đây không phải là Đại Pháp mà chỉ là lời nói của ông già bà cả dành cho trẻ con.

Biết bao nhiêu người trong đời này đã bị danh lợi hại chết! Mỗi chúng ta cũng vậy, nếu không khéo thì chúng ta cũng bị danh lợi hại chết. Danh lợi làm cho chúng ta động tâm, khi động tâm thì không còn tâm thanh tịnh. Tâm không thanh tịnh thì không tương ứng với cõi Tịnh. Chẳng phải là ta bị danh lợi hại chết hay sao! Thiện ác không biết, chân vọng không hay, cộng với tập khí nhiều đời nên chúng ta sống trong vọng chứ không phải là chân, sống trong ác chứ không phải là thiện.

Hòa Thượng nói: “**Những năm gần đây, người gạt người rất nhiều. Người ta làm ra rất nhiều những trò yêu quái, thủ pháp xảo diệu cho nên nhiều người không phân biệt được. Phần nhiều những người sơ học không phân biệt được rõ ràng, không có cách gì tránh được. Trong xã hội hiện đại này, ác giống thiện, thiện giống ác. Thiện ác hỗn tạp, rất khó phân biệt. Nếu tâm bạn không thanh tịnh, bạn không có trí tuệ chân thật, không có sức định tương đối thì bạn không thể nhận ra được**”. “Thủ pháp xảo diệu” là thủ pháp tinh xảo. “Sức

định tương đối” phải là *“bát phong xuy bất động”* (tám gió thổi không động), đối mặt với tự tư tự lợi, danh vọng lợi dưỡng, năm dục sáu trần, tham sân si mạn cũng không động tâm.

Chúng ta là sơ học, chưa có tâm thanh tịnh, chưa có trí tuệ chân thật, chưa có sức định tương đối thì chúng ta phải làm như thế nào? Bấy lâu nay tôi đã áp dụng: Mình không có trí tuệ thì mình lấy trí tuệ của Thầy, mình không có sức định thì lấy sức định của Thầy. Bao nhiêu năm qua tôi chỉ nghe một mình Hòa Thượng. Đành rằng có những lời dạy của Hòa Thượng cách chúng ta hơn 30 năm, nhưng chúng ta tưởng chừng đây là những bài học mà Ngài vừa nhắc ngày hôm qua.

Thích Ca Mâu Ni Phật nói: *“Ta chỉ nói lại những gì mà bảy đời chư Phật đã nói”*. Ngài nói rằng Ngài không sáng tác. Khổng Lão Phu Tử nói: *“Thuật nhi bất tác”*, ta chỉ thuật lại chứ không sáng tác.

Tổ Sư Đại Đức, Chư Phật Bồ Tát dạy chúng ta nhưng chúng ta không chịu nghe. Chúng sanh ngày nay *“giỏi”* hơn Phật, *“giỏi”* hơn Khổng Lão Phu Tử! Pháp của chư Phật Bồ Tát, lời dạy của Thánh Hiền lưu xuất ra từ tự tánh thanh tịnh của các Ngài. Phàm phu tội lỗi chúng ta đầy vọng tưởng mà tự sáng tác, còn dám nói vị Tổ Sư này sai, vị Đại Đức kia sai. Hòa Thượng nói: *“Nghe mà lạnh toát cả người!”*.

Chúng ta không có trí tuệ, không có tâm thanh tịnh, không có định lực thì chúng ta phải *“y giáo phụng hành”*, y theo lời dạy của Phật Bồ tát mà làm, không bao giờ xen tạp một chút phiền não vọng tưởng của mình vào. Cách đây 10 năm, tôi đã nghe Hòa Thượng nói: *“Phải đưa giáo dục Phật Đà lên mạng viễn thông để phổ cập Phật pháp khắp mọi nơi”*. Trong Zoom học buổi sáng của chúng ta có hơn 200 người tham gia, cả người ở trong nước và ngoài nước. Nếu di chuyển đến một nơi để cùng nhau học tập trực tiếp hàng ngày như vậy thì rất khó. Trong khi hiện giờ ở Việt Nam là 5h sáng thì ở Đan Mạch khoảng 2h – 3h. Trong Zoom này, có người thức đến 2h sáng, 3h sáng để làm việc nhưng đến 5h sáng họ vẫn tham gia ngồi học như bình thường.

Chúng ta không có trí tuệ thì chúng ta nghe lời Thầy của mình, nghe lời của người xưa, nghe lời của người đi trước. Trang web tinhkhongphapngu.net đến hôm nay đã có hơn 20 triệu lượt xem. Trang web dạy tiếng Hán miễn phí nhidonghocphat.com cũng có nhiều người theo học. Học trò không gặp mặt Thầy, không cần nói lời cảm ơn. Tôi đã đem tất cả tâm huyết vào trong đó để dạy từng nét chữ, nắm nót từng lời dạy. Người học nếu tiếp nhận hết chắc chắn sẽ có tâm phục vụ đại chúng, không có tâm ích kỷ. Có người theo đạo Công giáo, nhưng rất thích những đạo lý, những thường thức nhà Phật dạy trong những bài giảng chữ Hán đó.

Tôi nghe theo lời Hòa Thượng, đưa những bài dạy chữ Hán lên mạng internet. Có ai dạy chữ Hán mà thông thả giống tôi không? Tôi không cần phải di chuyển đến các tỉnh thành khác nhau, không phải đi đến các lớp học khác nhau để dạy. Người ở bất cứ nơi nào cũng có thể vào trang web đó để tự học. Quá tuyệt vời! Tôi không cần phải tất bật bên ba, tôi rất tự tại. Tôi hết sức sâu sắc thể hội lời dạy của Hòa Thượng nên chia sẻ với mọi người.

Chúng ta đến một chút định tâm nhỏ cũng không có, vừa nghe mắng một chút thì tâm đã không vui. Chúng ta lúc nào cũng lảng xãng dao động, không có tâm thanh tịnh. Chúng ta phải nương theo trí tuệ, nương theo tâm thanh tịnh, nương theo sức định của Hòa Thượng. Hòa Thượng nói: **“Hoàn thiện chính mình để ảnh hưởng chúng sanh”**. Khi chúng ta nỗ lực hoàn thiện bản thân thì chúng ta trong âm thầm cũng đang tạo ảnh hưởng đến chúng sanh.

Hòa thượng dạy: **“Tích tài tán đạo”**. Tích chứa tiền của sẽ mất đạo tâm. Chúng ta nên nghe theo Ngài. Hòa Thượng nói: **“Hiện tại, chúng sanh thế gian này, bạn đem Chánh Pháp đến cho họ nhưng họ rất khó tiếp nhận. Bạn phù phép, dùng lời nói đường mật, hoa ngôn xảo ngữ thì họ rất vui mừng tiếp nhận sự lỗ lã thiệt thòi đó. Vậy thì còn cách nào hay không!”**. Bị gạt mà vẫn tiếp nhận thì nhất định sẽ bị thiệt thòi, lỗ lã, đời này thiệt thòi, đời sau trăm luân sinh tử. Đúng là hết cách! Chúng ta cần phải biết Hòa Thượng đang nói chúng ta, chứ không phải nói đến chúng sanh nào khác. Thế gian thường tình có câu: **“Lời hoa mỹ không phải là lời chân thật! Lời chân thật không phải là lời hoa mỹ”**. Chúng ta tu nhiều năm rồi mà vẫn thích nghe lời hoa mỹ, nghe người ta chê một câu thì mặt đã khó coi. Vậy thì làm sao mà thoát khỏi sinh tử! Hòa Thượng nói: **“Chúng sanh thời nay mê hoặc điên đảo, tin tà không tin chánh, nghe gạt không nghe khuyên nên rất dễ bị thiệt thòi”**. Lời chánh pháp thì họ không nghe, lời tà thì họ vừa nghe đã tin ngay.

Ngài Lý Bình Nam có hơn 300 nghìn học trò. Có những người nổi tiếng đi ngang qua Đài Trung ghé thăm Ngài và đạo tràng. Ngài ra tận sân bay để đón khách rất cung kính. Ngài tiếp đón họ rất ân cần, chu đáo nhưng không hề mời họ giảng pháp. Nhiều học trò thắc mắc: **“Tại sao họ nổi tiếng như vậy mà Thầy không mời người đó khai thị?”**. Lúc lên đài giảng pháp, Ngài nói: **“Đó là tôi đang hộ pháp cho mọi người, tôi đang giữ cho các vị. Những vị ấy tu Thiên, tu Mật, không chuyên tu Tịnh Độ. Nếu họ khai thị thì mọi người sẽ bị động tâm. Chúng ta học 3 năm, học 30 năm, chỉ cần họ nói 30 phút thì chúng ta sẽ động tâm. Khi họ đi rồi, chúng ta mất bao nhiêu lâu mới có thể bình tâm trở lại để tiếp tục chuyên tâm niệm Phật?”**

Pháp chúng ta đang học mà chúng ta không chuyên tâm, thêm pháp khác nữa thì đó cũng là tà, là xen tạp. Việc vượt thoát sanh tử mà chúng ta không chuyên tâm, chỉ đi làm việc tích công bồi đức thì cũng là tà. Chúng ta phải hiểu “tà” ở đây không phải chỉ là gian ác. Trước đây mọi người nói tôi xen tạp vì họ thấy tôi dịch đĩa Hòa Thượng Tịnh Không, xiển dương Tịnh Độ mà còn đi làm giáo dục. Nhưng bây giờ thì mọi người không cho rằng tôi xen tạp nữa. Tôi bôn ba làm giáo dục nhưng không bỏ Tịnh Độ, thậm chí càng ngày tôi càng chuyên tâm hơn. Trước đây tôi tụng Kinh, nhưng đã từ lâu tới giờ tôi chỉ niệm Phật, lạy Phật, lúc mệt thì nghỉ, không tán Phật, không hồi hướng.

Hòa Thượng nói một câu khi giảng **“Kinh Vô Lượng Thọ”** mà tôi đã nhắc rất nhiều: **“Bạn có đủ can đảm suốt cuộc đời này chỉ niệm một câu A Di Đà Phật không?”**. Tôi đã nói hết lời, vậy mà đến cuối buổi giảng người ta vẫn hỏi: **“Thưa Thầy, vậy con có tụng “Chú Vãng Sanh” được không?”**. Thật là hết cách! Lời dạy của

Hòa Thượng rõ ràng từng chữ như vậy, chỉ một câu A DI ĐÀ PHẬT niệ đến cùng, vậy mà người ta vẫn không hiểu! Có phải là mê hoặc điên đảo hay không?

Chúng ta phải biết thế nào là “*chánh*”, thế nào là “*trợ*”. “*Chánh*” là chúng ta niệm một câu A Di Đà Phật, một lòng một dạ hướng về Tây Phương Cực Lạc. “*Trợ*” là tận tâm tận lực làm lợi ích chúng sanh để hoàn thành học vị của mình, hoàn thành tư cách Bồ Tát hạnh của mình. Tận tâm tận lực làm lợi ích chúng sanh cũng là vì để vãng sanh Cực Lạc. Điều này không có gì là xen tạp. Chúng ta làm với tâm dính mắc mới là xen tạp.

Hòa Thượng nói: “*Chúng ta nói lời chân thật thì họ không nghe. Chúng ta gạt họ thì họ nghe. Đây là nghiệp chướng sâu nặng. Thậm chí những người có học vị cao vẫn bị lừa. Như vậy thì có trí tuệ không? Không có trí tuệ!*”. Trong xã hội hiện tại này, người bị lừa dối thiệt thòi quá nhiều. Thông thường người thế gian không tiếp nhận sự hun đúc của Chánh Pháp nên không có trí tuệ, không có sức định, cho nên không có cách nào phân biệt tà chánh thiện ác và rất dễ dàng bị lừa.

Tôi đã thấy có những người sống ở môi trường xung quanh là tà ác nhưng họ đặc biệt không bị ô nhiễm. Bởi vì trong tâm họ không có tà ác nên họ dễ dàng vượt qua một cách ngoạn mục, không hề bị tiêm nhiễm. Chúng ta bị lừa thì phải xem lại chính mình. Chúng ta không thật nên chúng ta bị lừa. Có người kinh doanh đã giàu sang rồi, nhưng vẫn mong muốn giàu hơn nữa, đi cầu cúng vì muốn mua may bán đắt, thậm chí dùng phép thuật, bùa ngải, cuối cùng bị ông Thầy cúng đó lừa. Chúng ta đi lừa người khác nên nhân quả bị người khác lừa. Không phải có học vị là không bị lừa. Người ta lừa như thật, thật như lừa. Họ bị gạt te tua rồi nên họ không tin có người tốt. Hòa Thượng nói: “*Chúng ta cần có sự tiếp nhận, quy nạp Phật pháp để được hun đúc trong lời dạy của Phật Bồ Tát. Vậy thì chúng ta có trí tuệ, không bị lừa, phân biệt được tà chánh thiện ác*”.

Điều gì khiến chúng ta tăng trưởng dục vọng, mất đi tâm thanh tịnh thì là tà ác. Điều gì giúp chúng ta tăng trưởng trí tuệ, tăng trưởng sức định thì là chánh. Hòa Thượng nói: “*Tu học Phật pháp, điều quan trọng nhất là phải thêm lớn sức định của chúng ta, phải thêm lớn tâm thanh tịnh của chúng ta, phải thêm lớn trí tuệ của chúng ta. Nếu bạn nắm rõ thì bạn ngày ngày tiếp nhận chánh pháp, bạn không bị lừa, không bị thiệt thòi*”. Chúng ta hàng ngày học tập, khi đã phạm sai lầm hoặc sắp phạm sai lầm liền nhận ra. Nếu đã phạm sai rồi mà còn không nhận ra thì đó là mê hoặc điên đảo.

Trong bài học hôm nay, tôi rất ấn tượng lời của Hòa Thượng: “*Thật như giả, giả như thật*”. Trong buổi “*Lễ Tri ân Cha Mẹ*” tổ chức ở khách sạn Mê Li Sa - thành phố Hồ Chí Minh năm 2018, một thanh niên đã rất cảm xúc, dập đầu sám hối với người Cha đã mất và người Mẹ đang ngồi ở trước mặt: “*Cha ơi! Cha đang ở nơi nào? Con xin sám hối với Cha Mẹ!*”. Con cái khóc nức nở khi tri ân và sám hối Cha Mẹ nhưng người ngoài chưa bao giờ chứng kiến nên họ cho rằng đó là “*biểu diễn*”. Chúng ta sẵn sàng hỗ trợ các Thầy Cô giáo, hỗ trợ các đơn vị giáo dục để phổ cập Văn hóa truyền thống miễn phí nhưng người ta cũng không tin đó là thật. Khi học văn hóa truyền thống, chúng ta biết cách làm Cha Mẹ, biết cách làm con, biết cách làm người. Không chỉ bản thân chúng ta nhận được lợi ích mà gia đình của chúng ta cũng nhận được lợi ích.

Chúng ta nên nhớ: **Chúng ta không có tâm thanh tịnh, không có trí tuệ, không có sức định tương đối thì chúng ta nương theo tâm thanh tịnh, nương theo trí tuệ, nương theo sức định tương đối của người xưa, của người đi trước. Như vậy thì chắc chắn không sai!**

Nam Mô A Di Đà Phật

Chúng con xin tùy hỉ công đức của Thầy và tất cả các Thầy Cô!

Nội dung chúng con ghi chép lời giảng của Thầy còn lộn xộn, còn nhiều sai lầm và thiếu sót. Kính mong Thầy và các Thầy Cô lượng thứ, chỉ bảo và đóng góp ý kiến để tài liệu học tập mang lại lợi ích cho mọi người!

Chúng con chân thành cảm ơn!